

PATRIARCHATUS CONSTANTINOPOLITANI. 211

¹ Pallium, quod Humerale vocant, jam tunc Patriarchæ Constantinopolitano concessum, ex ultimis Photii verbis adverte. Nec tamen istud ejus Sedi singulare fuit, cum & Patriarchæ Alexandrini à primis seculis Pallium sancti Marci haberent, ut ex Liberato^a discimus in Breviario, dum ait: *Consuetudo quidem est Alexandria, illum, qui defuncto succedit, & excubias super defuncti corpus agere, manumque dextram ejus capiti suo imponere, & sepulto, manibus suis accipere collo suo B. Marci Pallium, & tunc legitime sedere.* Ut autem quid Pallium fuerit non ignores, audi B. Isidorum illud describentem: *Est, inquit, amiculum ex lana non ex lino contextum, ovis illius, quam Dominus oberrantem quesivit, inventamque suis humeris sustulit, pellem designans. Episcopus autem, qui Christi typum gerit, ipsius munere fungitur: atque ideo etiam habitu illud omnibus ostendit, se boni illius & magni Pastoris imitatore esse, qui gregis infirmitates sibi ferendas proposuit.*

² At quod præter illud Humerale, Pallium aliud ab Imperatoribus primis seculis acceperint, videtur colligi ex Liberato^b in Breviario, cum de Anthimo hujus Sedis Patriarcha loquens hæc ait: *Anthimus verò videns se Sede pulsum, Pallium quod habuit Imperatoribus reddidit.* Anthimum enim ab Apostolica Sede Pallium istud accepisse nemo dicet, cum contra Canones & sine consensu Romani Pontificis ordinatus fuisset, qui proinde hunc postea throno Constantinopolitano expulit. Unde nihil aliud, nisi quod illud, utpote ab Imperatore acceptum, eidem restituerit, excogitari potest. Id certè tantò probabilius est, quod etiam Valentinianus III. Pallium ad instar Imperatorii Ravennensi Archiepiscopo honoris causa concesserit, ut Ravennensium rerum scriptores testantur; nec non Imperatores Orientis sceptrum quoque Constantinopolitano Patriarchæ in ejus consecratione dederint, Codino teste^c. Imo & postea Pallium istud commune fuisse Imperatoribus, Patriarchis, & aliis Pontificibus, jam doctè observavit Gretserus ad Codinum ex Turco-græcia. Sed ad diœcesim Constantinopolitani Patriarchæ redeamus.

Hunc ante Constantinopolitanum primum Concilium honorem solùm & non diœcesim habuisse, ac in eo primum Thraciam obtinuisse, insinuare, ut diximus, videtur Socrates, dum post relatam hujus Synodi constitutionem in gratiam Episcopi Constantinopolitani editam, subjungit in eodem Concilio divisas fuisse Provincias (scilicet regionis illius, cum Provinciarum distinctarum jam mentio sit in Nicæno) nec non Thraciam Nectario Constantinopolitano subiectam fuisse. ^d *Dispartitis, inquit, Provinciis Patriarchas constituunt, deciduntque ut nullus Episcopus relicta sua diœcesi, ad exterarum Ecclesiarum demigraret.* Nam antea propter persecutionum tempestates istud facere cuique liberum erat. Nectario igitur (qui in ipsomet Concilio ordinatus fuerat Episcopus) ampla illa civitas Constantinopolis, & tota Thracia sorte obvenit. Si enim nondum Provinciæ hujusce regionis divisæ erant, sane quomodo prius diœcesim habuerit concipi non potest. Fateor decretum istud in gratiam Constantinopolitani Patriarchæ editum tunc à Romana Sede haud confirmatum fuisse, sed nequidem ad eam missum: ³ probaturque ex Epistola Leonis^e Magni ad Anastasium his verbis: *Persuasioni enim tuæ in nullo penitus suffragatur quorundam Episcoporum ante sexaginta, ut jactas, annos facta subscriptio, numquam à prædecessoribus tuis ad Apostolicæ Sedis transmissa notitiam.* Attamen Imperatorum autoritate firmatum prævaluit, & abhinc Episcopi Constantinopolitani Patriarchalem auctoritatem usurpare cœperunt, ut ex actis Concilii Chalcedonensis discitur, quibus

VII.
QUÆ DIOE-
CESIS FUERIT
PATRIARCHA-
TUS CONSTAN-
TINOPOLITA-
NI.

^d Socrates Hist.
Eccles. lib. 5.
cap. 8.

Καὶ Πατριάρχης
κατέσχεν διανοί-
μαίμενοι τὰς ἐπαρ-
χίας, ὥστε τοῦ
ὑπὲρ διόρισιν ἐπι-
σκόπων τὰς ὑπερ-
ορίους ἐκκλησίας
μὴ ὑπερβαίνειν. τῷ
το γὰρ πρότερον
διὰ τοῦ διωγμοῦ
ἐγένετο ἀδικόπως,
καὶ κληροῦται Νεκ-
τᾶριος μὲν τὴν με-
γαλόπολιν, καὶ τὴν
Θράκην.

^e Leo Magn.
Epist. 63. ad
Anastasi.

D d 2

NOTÆ LUCE HOLSTENII.

¹ Pallium, quod Humerale vocant, jam tunc Patriarchæ Constantinopolitano concessum] quia id omnibus omnino Orientis Episcopis usitatum gestamen.

² At quod præter illud Humerale, Pallium]

Mantum posteriores appellarunt hujusmodi pallium.

³ Probaturque ex Ep. Leonis M. ad Anastasium] legead Anatolium.